

РЕЦЕНЗІЯ

на магістерську роботу
Сороковської Софії Віталіївни
«Інтерпретаційний вимір творчості Богодара Которовича»
представленої на здобуття ступеня магістра
за спеціальністю – 025 «Музичне мистецтво»

Обранець долі, талановитий скрипаль, котрий жив заради мистецтва, глибоко розуміючи й, головне, - майстерно перетворюючи його глибину у зовнішні прояви – Богодар Которович залишив по собі чималу творчу спадщину. Його концертний репертуар налічував безліч творів різноманітних жанрів і стилів. Наше сьогодення, вельми багате на виконавців різноманітних напрямків, пам'ятає виконавця як видатного музиканта, чия творчість назавжди лишиться в історії світового скрипкового мистецтва.

Магістерська робота Софії Віталіївни присвячена дослідженню виконавського стилю Б. Которовича. Беручи за основу виконавський аналіз творів з репертуару скрипаля, магістрантка виявляє жанрові та стильові пріоритети виконавця, розглядаючи його діяльність у контексті співпраці з іншими діячами музичного мистецтва – композиторами, диригентами, інструменталістами, у співтворчості з якими Б. Которович яскраво проявив себе як соліст і ансамбліст.

На прикладі аналізу виконавської інтерпретації ряду концертів А. Вівальді, магістрантка доходить висновку, що Б. Которович не надає перевагу ні романтизації, ні радикальній реконструкції барокової виконавської практики, натомість знаходить баланс між стилем та живим імпульсом, що робить музику актуальною. На підставі аналізу виконання концерту для скрипки, фортепіано та оркестру Ф. Мендельсона визначені такі домінанти виконавського стилю музиканта як логічне розгортання музичного матеріалу, виразне фразування, перевага сенсу над віртуозністю. В інтерпретаціях творів М. Скорика - наскрізна логіка фразування, увага до мікродинаміки, особливе відчуття тембру та його можливостей; здатність до стилістичного перевтілення.

У роботі виявлені особливості інтерпретаційного мислення Б. Которовича, відзначені риторичною ясністю, тембровою тонкістю, драматургічною доцільністю й внутрішньою концептуальністю.

Цікавим є висновок про педагогічний внесок митця у розвиток київської скрипкової школи – «школи Которовича», що увібрала європейську академічну традицію, львівську чуттєвість і київську інтелектуальність.

Вважаю, що окремі положення магістерської роботи можуть бути використані у подальших дослідженнях, присвячених скрипковому виконавському мистецтву, в навчальних курсах, присвячених історії та теорії виконавства. Зважаючи на достатній рівень розробки актуальної теми і ґрунтовність основного змісту вважаю, що магістерська робота **«Інтерпретаційний вимір творчості»** відповідає вимогам кваліфікаційних робіт такого рівня, а її автор Сороковська Софія Віталіївна заслуговує позитивної оцінки.

Магістрантці пропонується відповісти на наступне питання:

Чи можете докладніше охарактеризувати соціокультурний вимір інтерпретаційного підходу музиканта, зазначений Вами на С. 18 магістерського дослідження та назвати приклади такої взаємодії із слухацькою аудиторією?

Кандидат мистецтвознавства,
доцент, завідувач кафедри
оркестрових струнних інструментів
Харківського національного
університету мистецтв імені І. П. Котляревського

А.О. Мельник

